

Usonia Pleasantville, New York

Frank Lloyd Wright

Usonia: Pleasantville, New York, USA

Architect: Frank Lloyd Wright en anderen/and others

Opdrachtgever/Client: Coöperatieve vereniging 'Usonia' / 'Usonia' Cooperative Society

Ontwerp/Design: 1947-1952

Bouw/Construction: 1950-1952

Aantal woningen/Number of houses:

47 (waaronder 3 van F.L. Wright/ including 3 by Frank Lloyd Wright)

Collectief programma/Collective programme: speelplaatsen, een kinderboerderij, groentetuinen, een zwembad en een ontmoetingsruimte/ play areas, a children's farm, vegetable gardens, a swimming pool and a meeting area

Bronnen/Sources:

Roland Reisley, *Usonia. Building a community with Frank Lloyd Wright* (New York: Princeton Architectural Press, 2001).

John Sergeant, *Frank Lloyd Wright's Usonian Houses* (New York: Whitney Library of Design, 1976)

Bruce Brooks Pfeiffer, *Frank Lloyd Wright Selected Houses 7* (Tokyo, A.D.A. Edita, 1991)

Kepler House

In de jaren 1940 van de vorige eeuw namen David en Priscilla Henken, twee jonge professionals die woonden en werkten op Manhattan, een initiatief om samen met gelijkgestemde generatiegenoten een coöperatieve woongemeenschap te stichten in de natuur, op afstand van het drukke en volle New York City. De inspiratie kwam voort uit de ideeën van Ralph Waldo Emerson en Henry David Thoreau, schrijver van *Walden, or Life in the Woods*, over de kracht van het individu en het eenvoudige leven in de natuur.

Een overzichtstentoonstelling in het MOMA van het werk van Frank Lloyd Wright bracht hen in contact met zijn visie en ontwerpen voor een ideaal ontwikkelingsmodel voor suburbaan Amerika – Broadacre City – en zijn ontwerpen voor betaalbare woningen: het Usonian House. In 1944 richtten zij een coöperatieve vereniging onder de naam 'Usonia' op, waarbij de leden met een maandelijks inleg geld spaarden voor de bouw van eigen woningen buiten de stad. In 1947 verwierf de coöperatie een bebost terrein in Pleasantville in Westchester Country, zo'n 50 km ten noorden van New York.

Uiteraard werd Frank Lloyd Wright gevraagd een plan voor hen te ontwerpen. Hij baseerde zijn voorstel op eerdere ontwerpen voor coöperatieve woningbouw, Usonia 1 in Lansing, Michigan en twee projecten bij Kalamazoo, ook in Michigan. Het voorstel voor Usonia Pleasantville volgde het patroon van de laatste twee projecten. Cirkelvormige kavels vullen het beschikbare terrein, waarbij de restruimten tussen de cirkels zorgen dat de woningen van elkaar gescheiden blijven. Elke cirkel was precies 1 acre groot (4.047 m²), met daarin plaats voor één woning, die gebaseerd zou zijn op het inmiddels zeer rijke repertoire van de Usonian huizen. De cirkels werden per vijf geclusterd, zodat er grote tussenruimten met onaangetast groen ontstonden. Hier was ruimte voor gemeenschappelijke activiteiten zoals de onvermijdelijke barbecue. Tussen de cirkels door werden kronkelende wegen getrokken die de idylle van een schijnbaar ongerepte natuur versterken. De coöperatie moest veel weerstand overwinnen, niet in de laatste plaats met betrekking tot de benodigde financiering. Zo werden naderhand, op verzoek van de bank, de kavels aangepast en uitgebreid met een deel van de 'rest'ruimten. De bewoners legden ook een aantal collectieve voorzieningen aan: speelplaatsen, een kinderboerderij, groentetuinen, een zwembad en een ontmoetingsruimte.

Uiteindelijk werden er 47 woningen gebouwd, waarvan slechts drie naar ontwerp van Frank Lloyd Wright zelf. De overige 44 huizen werden ontworpen door andere architecten, onder Wright's supervisie. De meeste ontwerpen kwamen van de hand van David Henken, die zelf in de leer was gegaan op Wright's Taliesin School. Wright's eerste huis, gerealiseerd in 1950, is het Sol Friedman House. Het Friedman-huis voegde een nieuwe variant toe aan de reeks Usonian huizen. Het heeft een plattegrond opgebouwd uit twee in elkaar grijpende cirkels, waarbij de kleinste cirkel een tweede laag heeft die als een balkon uitkraagt in de hogere woonruimte, die de volledige grote cirkel beslaat. Een grote keermuur verbindt het huis met een derde ronde figuur: een paddenstoeldak op een centrale kolom dat als carport fungeert. Wright noemde het huis zelf *toy hill*.

Het tweede huis, het Serlin House uit 1951, heeft een veel eenvoudiger, rechthoekige opzet die teruggrijpt op de eerste Usonians, of zoals Wright zelf aangaf, op

In the 1940s, David and Priscilla Henken, two young professionals who lived and worked in Manhattan, took the initiative to found a cooperative community in the countryside together with like-minded people, away from busy and densely populated New York City. Their inspiration stemmed from the ideas of Ralph Waldo Emerson and Henry David Thoreau, the author of *Walden, Or Life in the Woods*, about the power of the individual and the simple life outdoors. A retrospective of the work of Frank Lloyd Wright in the MOMA brought them into contact with his vision and designs for an ideal development model for suburban America – Broadacre City – and his designs for affordable housing: the Usonian Home. In 1944 they formed a cooperative under the name of 'Usonia', and the members saved money on a monthly basis to build their own homes outside the city. In 1947 the cooperative acquired a wooded tract of land in Pleasantville in Westchester Country, about 50 km north of New York.

Naturally, Frank Lloyd Wright was asked to design a plan for them. He based his proposal on earlier designs for cooperative housing: Usonia 1 in Lansing, Michigan and two projects near Kalamazoo, also in Michigan. The proposed plan for Usonia Pleasantville followed the pattern of the last two projects. Circular plots fill the available terrain, and the spaces left over between the circles ensure that the houses are separated from each other. Each circle was precisely 1 acre in size (4,047 m²), with room for a single house, which would be based on the by now extremely rich repertoire of Usonian homes. The circles were clustered in groups of five, leaving a sixth circle unbuilt, thereby creating large intermediate spaces and an intact green landscape. There was space here for communal activities such as the inevitable barbecue. In between the circles, meandering roads were made that strengthened the idyllic picture of apparently unspoiled scenery. The cooperative had to overcome a great deal of resistance, in particular with regard to the necessary financing. For instance, at the request of the bank, the plots were later adjusted and extended with parts of the 'left-over' spaces. The residents also introduced several communal facilities: play areas, a children's farm, vegetable gardens, a swimming pool and a community building.

Ultimately 47 houses were built, of which only three were designed by Frank Lloyd Wright himself. The remaining 44 were designed by other architects, under Wright's supervision. Most of the designs were created by David Henken, who had himself become an apprentice at Wright's Taliesin School. Wright's first house, realized in 1950, was the Sol Friedman House. The Friedman house added a new variant to the Usonian House series. Its floor plan is composed of two intersecting circles, where the smaller of the two has a second floor that juts out like a balcony in the living space, which takes up the entire larger circle. A large retaining wall connects the house with a third round figure: a mushroom-like roof on a central column that functions as a carport. Wright's own name for the house was *Toyhill*.

The second house, the Serlin House from 1951, has a much simpler, rectangular layout that harks back to the first Usonians, or as Wright himself declared, to the 'fundamental-alia' of the Usonian concept. The third house, the Reisley House from 1952, is based on a grid of equilateral triangles, an underlying principle that had already been investigated in an earlier series of Usonians. To begin with, a simple rhombic building volume was constructed that included all the functions. The hexagonal living room focuses on the outside world through large glass fronts between two three-cornered columns that support a huge roof overhang. Some years later, the house was extended with a 'tail' containing extra bedrooms

de 'fundamentalia' van het Usonian concept. Het derde huis, het Reisley House uit 1952, is gebaseerd op een raster van gelijkzijdige driehoeken, een uitgangspunt dat al in een reeks eerdere Usonians was onderzocht. Allereerst werd een enkelvoudig ruitvormig bouwvolume gebouwd waarin alle functies waren opgenomen. De zeshoekige woonkamer richt zich op de buitenwereld via grote glaspuien tussen twee driehoekige kolommen die een verwaarloosd dakoverstek ondersteunen. Enkele jaren later werd het huis uitgebreid met een 'staart' met extra slaapkamers en een speelkamer. Wright zelf sprak hier van het *polliwog* type (kikkervisje).

Het succes van deze uitzonderlijke onderneming blijkt uit het feit dat 50 jaar na de bouw nog meer dan de helft van de woningen werd bewoond door de oorspronkelijke bewoners. (dvg)

and a playroom. Wright used the term 'polliwog' (tadpole) to describe this type.

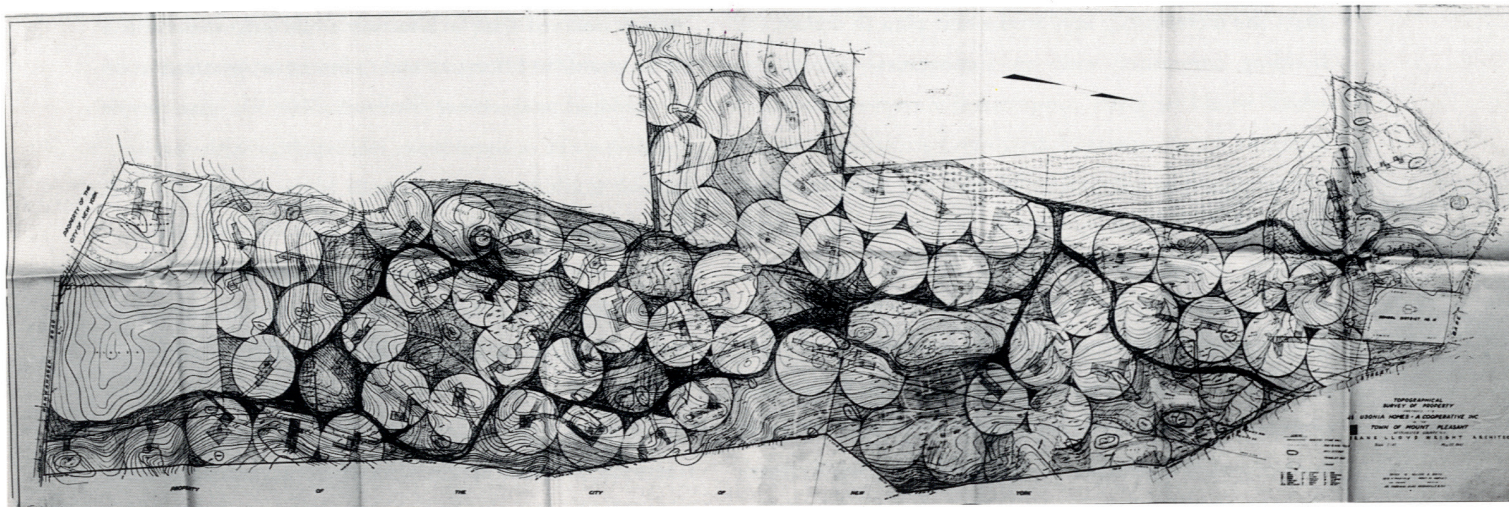
The success of this unusual enterprise is clear from the fact that 50 years after construction, more than half of the homes were still inhabited by the original occupants. (dvg)

Usonia na orkaan Sandy,
oktober 2012
Usonia after Hurricane Sandy,
October 2012

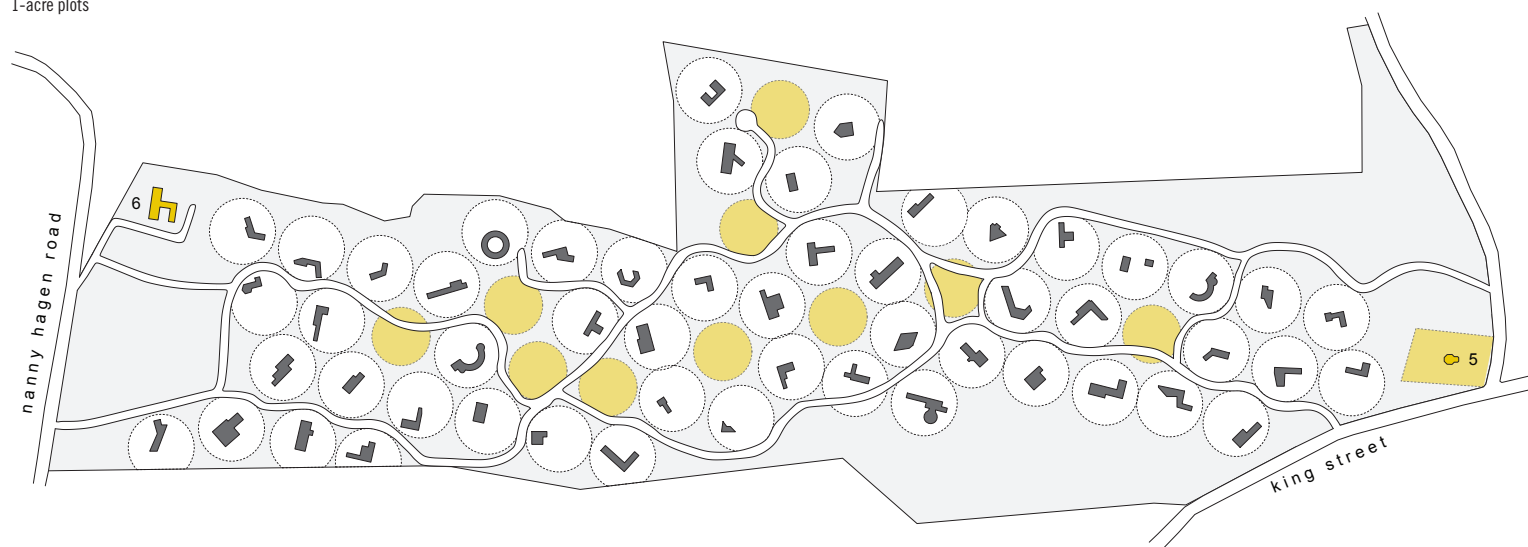
Frank Lloyd Wright met David
Henken tijdens de bouw van Usonia
Frank Lloyd Wright with David Henken
during the construction of Usonia

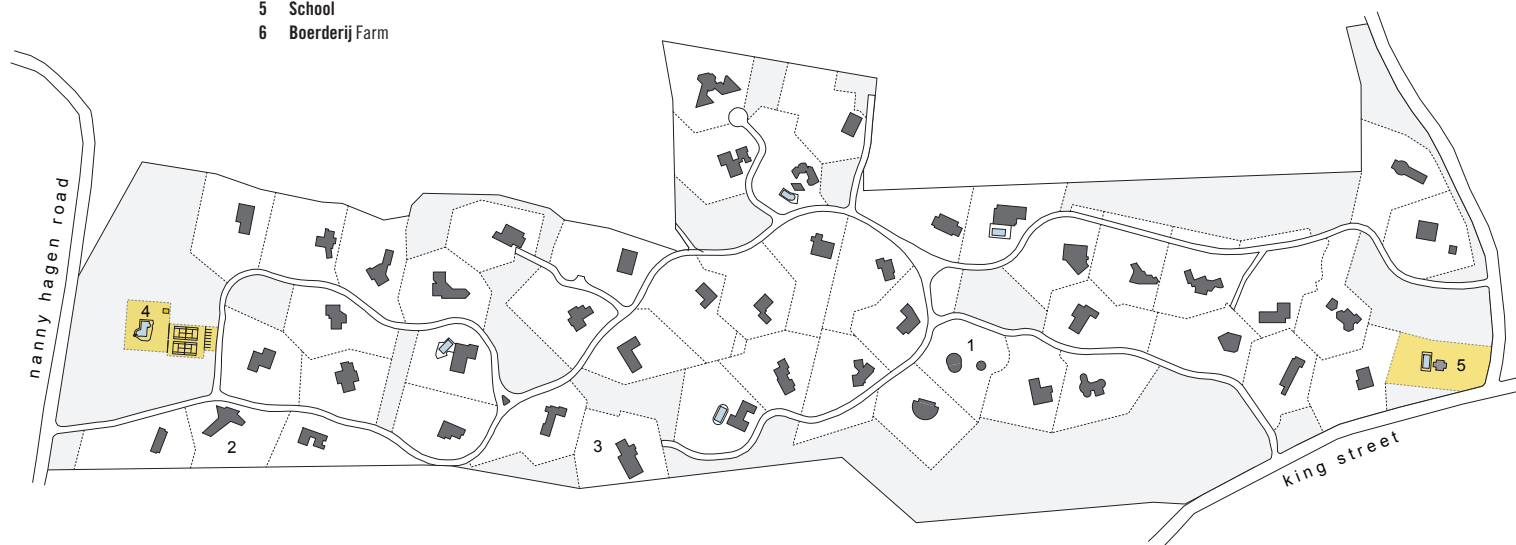
Eerste ontwerp voor Usonia
First design for Usonia

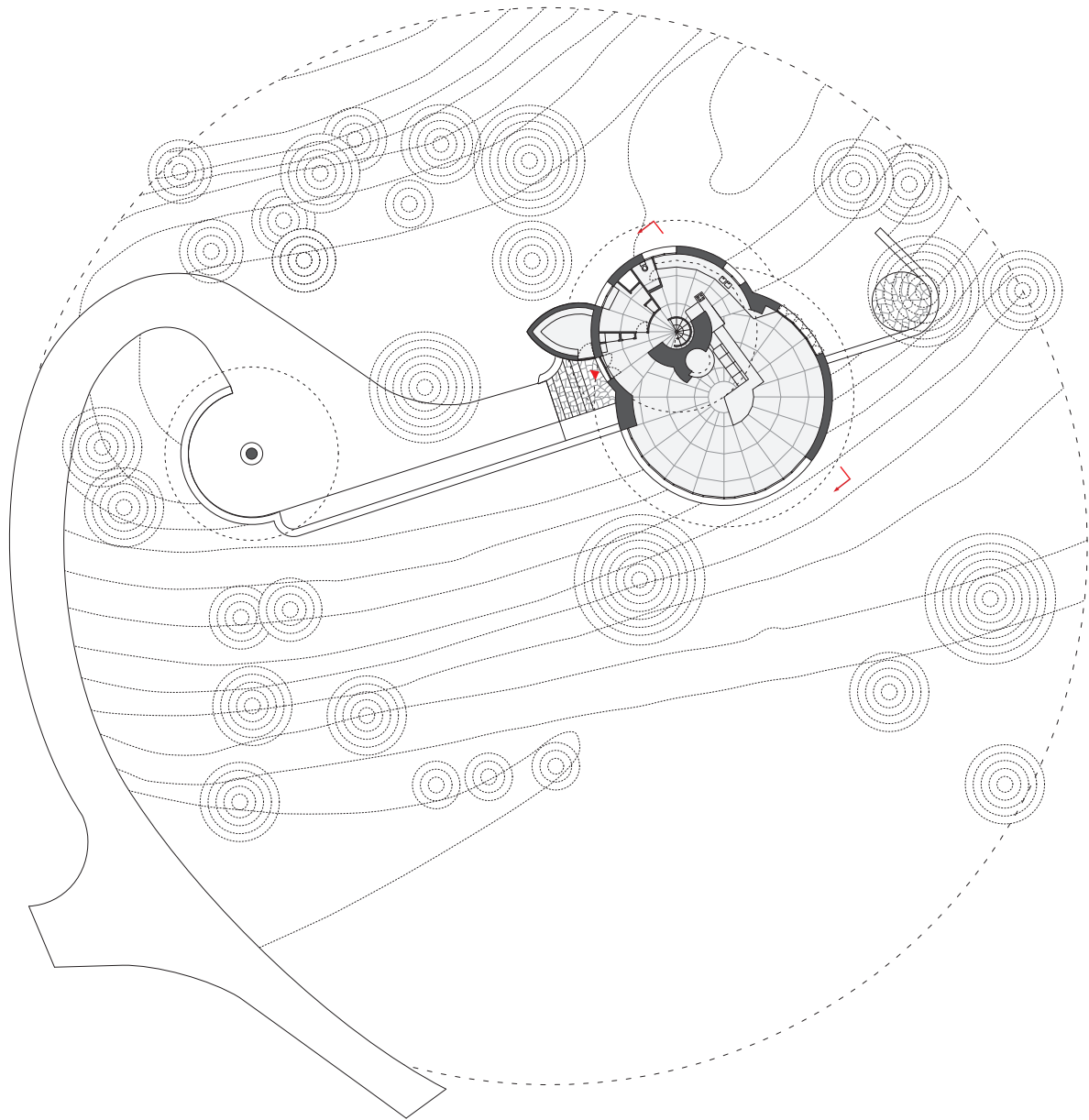
Tweede ontwerp met cirkelvormige kavels van 1 acre
Second design with circular 1-acre plots

Uitgevoerde verkaveling
Implemented site layout

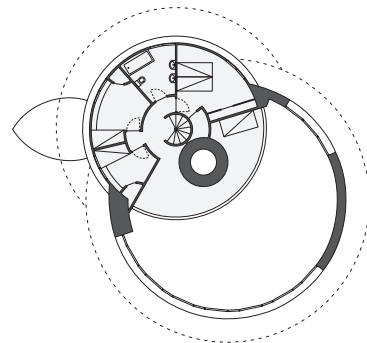
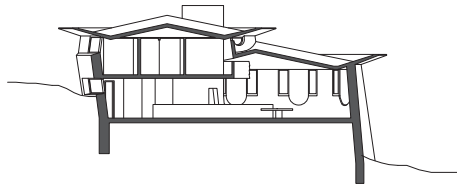
- 1 Sol Friedman House
- 2 Reisley House
- 3 Edward Serlin House
- 4 Zwembad en tennisbanen
Swimming pool and tennis courts
- 5 School
- 6 Boerderij Farm

**Plattegronden en doorsnede huis
zoals uitgevoerd, getekend in
de oorspronkelijke kavelform**

Floor plans and section of the
house as implemented, drawn in
the original site form

Huis vanuit het zuiden
View from the south

Woonkamer met haardhoek
en entresol
Living room with fireplace and
mezzanine

Huis met oprijlaan
House and access road

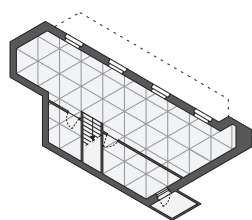
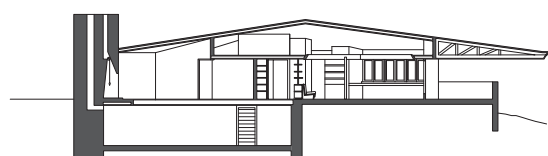
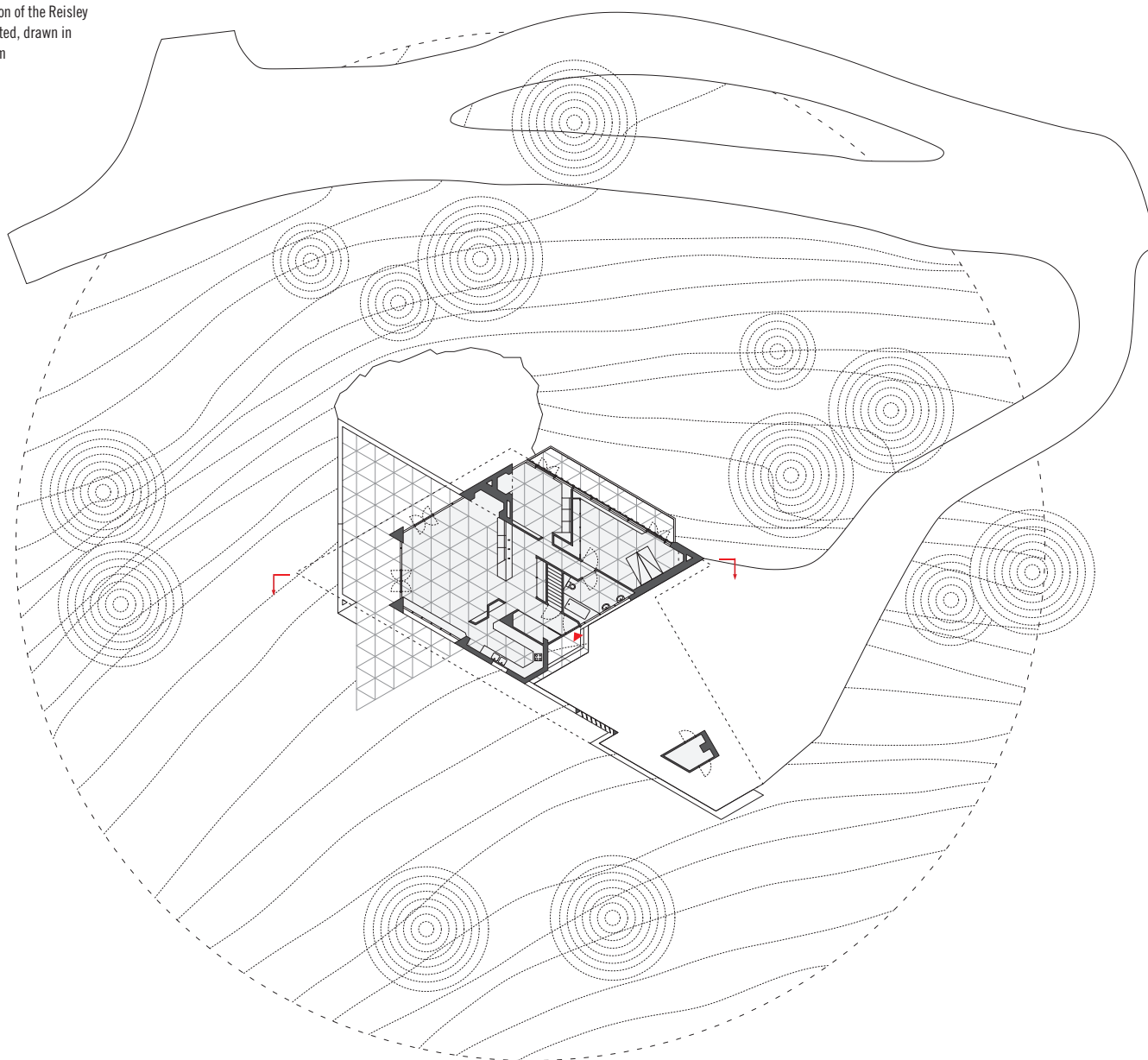
Vanuit het westen
View from the West

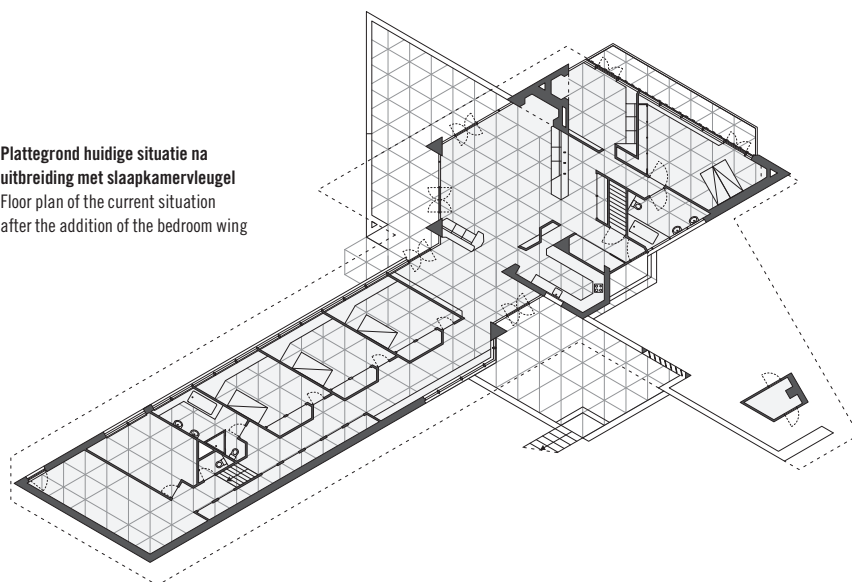
Woonkamer met haard
Living room with fireplace

Plattegrond en doorsnede van het Reisley House zoals uitgevoerd, getekend in de oorspronkelijke kavelform

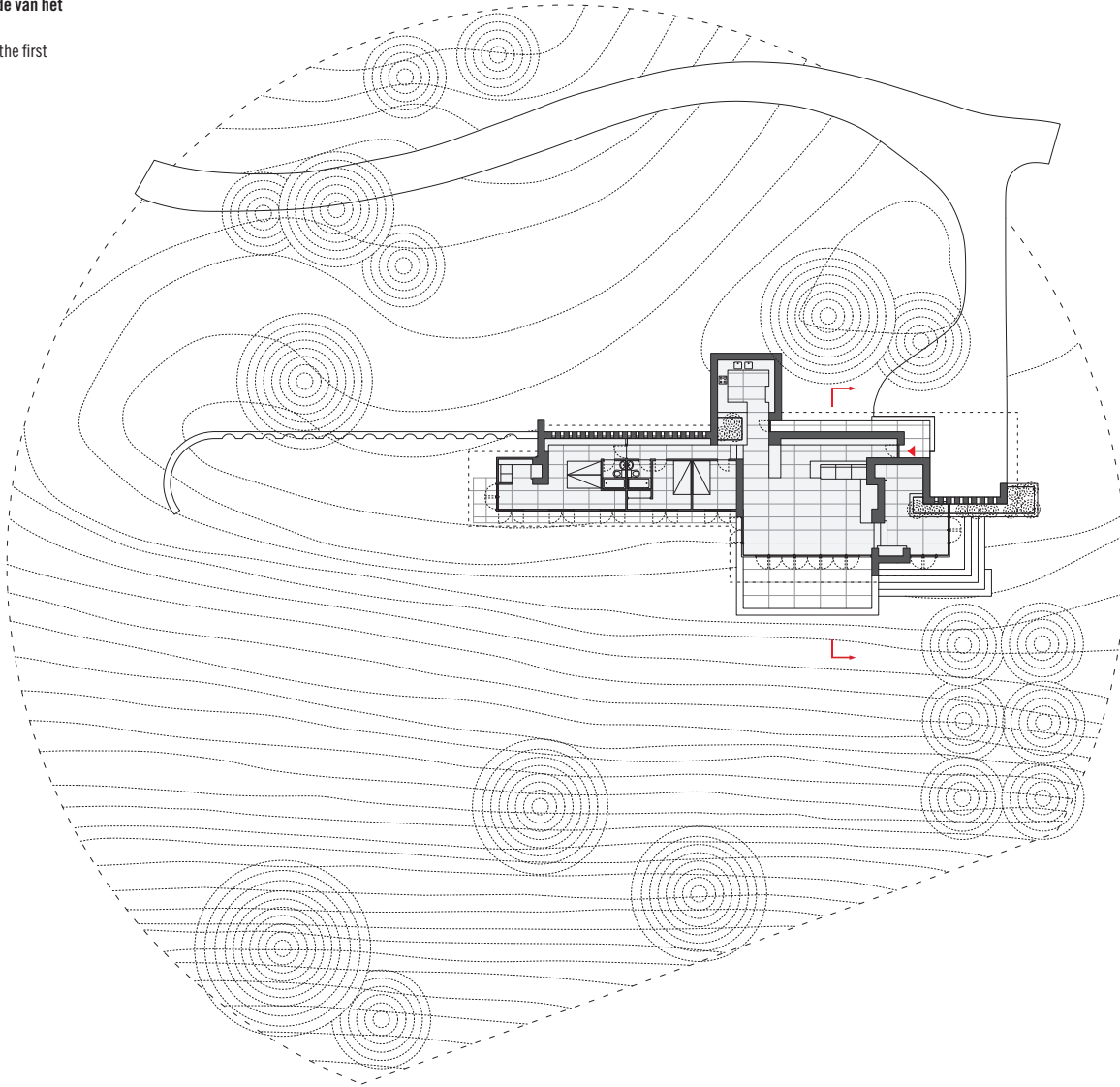
Floor plan and section of the Reisley House as implemented, drawn in the original site form

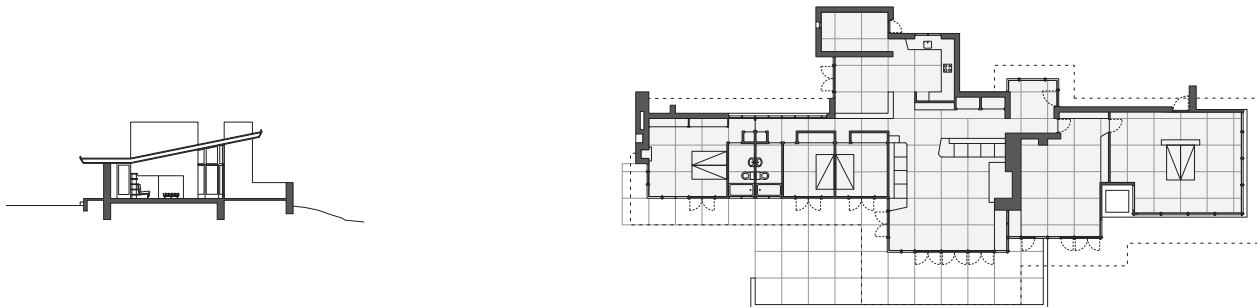
Plattegrond huidige situatie na uitbreiding met slaapkamervleugel
Floor plan of the current situation after the addition of the bedroom wing

Plattegrond en doorsnede van het eerste ontwerp.
 Floor plan and section of the first design.

Plattegrond zoals uitgevoerd met aan de linkerzijde de latere uitbreiding
 Floor plan as implemented with the later extension on the left-hand side

Zuidoostzijde
View from south-east

Latere uitbreiding
Later extension

Woonkamer met blik op achterliggende eetruimte
Living room with view towards dining room

Kahn House, Aaron Resnick, 1962

Scheiner House, Warner & Leeds, 1955

Laurel Hill Drive

Glass House, Ted Bower, 1951

Ralph Miller House, David Henken, 1949

